

Nieuwsbrief maart 2021

Gemeenteleven

Het is voorjaar Anno Domini 2021. Inmiddels heeft de wereld nu ruim een jaar met een virus genaamd Covid-19 te maken. En net zoals iedereen, treft dat ook onze gemeente. Niet dat we in de gemeente een corona-uitbraak gehad hebben, maar het gemeentelieven lijdt er wel onder. Voorheen dronken we immers elke week met elkaar koffie en voerden èchte gesprekken over geloof en ons leven van elke dag. En ook was vrijwel iedereen steeds elke dienst aanwezig en mochten we bijna altijd gasten in ons midden ontvangen. Gasten die dan deelden in onze dankbaarheid en onze verwondering. Wat ook al langere tijd belemmerd wordt, is de Bijbelstudie door onze twee verenigingen. Catechisaties vinden wel plaats, maar dikwijls online. Verder is het lastiger elkaar te bezoeken, al doen de vele telefoontjes, mailtjes en kaartjes onder elkaar veel goed.

Als iemand dit alles zo leest en overdenkt, zou je misschien geneigd zijn te denken dat het allemaal kommer en kwel is en dat het een neerslachtige bedoening is. Maar dat is het niet. Bepaald niet!

Rijk!

Want ook al heeft de gemeente met beperkingen te maken, we zijn nog steeds rijk. En daar worden we elke week twee keer bij bepaald. Want die rijkdom in en door Christus verdwijnt niet door coronamaatregelen. De vreugde en troost die ons in elke dienst verkondigd wordt, doet alleen maar meer naar Hem verlangen. Dat is de kracht van het evangelie, de blijde boodschap. Als u met ons in die vreugde en troost wilt delen, bent u van harte welkom in onze diensten. Uiteraard hanteren we wel verschillende antivirusmaatregelen, maar ook voor gasten is plaats.

Boodschapper

Over de blijde boodschap gesproken, binnenkort krijgen we als de Here het verder geeft, een eigen predikant. Een brenger van de goede boodschap, een prediker van het evangelie. Wat mogen we ons ook hierin rijk gezegend weten. Verschillende keren heeft onze aanstaande dominee Pieter Helmus al bij ons op de kansel mogen staan en hebben we mogen luisteren naar datgene wat hij als Gods' Woord heeft verkondigd.

Ds. Helmus zal een deel van zijn tijd in de kerk van Harderwijk werken. Het is bijzonder dat we met die gemeente deze samenwerking konden opzetten. Daarmee kunnen we als twee kleine gemeenten toch een predikant onderhouden.

We zien uit naar het moment dat hij en zijn gezin in ons midden mogen wonen. Als alles goed verloopt, zal kandidaat Helmus op zondag 21 maart in de morgendienst bevestigd worden en doet ds. Helmus in de middagdienst intrede.

Pasen

Binnenkort mogen we ook het Paasfeest vieren. Bij uitstek is dat het feest van het goede nieuws. Want waar allerlei rottigheid, ellende, ziekte en zo meer getuigen van de zondeval en van de verwoestende werking van de zonde in de wereld, is het feest van de Opstanding de overwinning op al die moeiten. Het is een voorrecht van de Kerk om als bruid van Christus dat feest te mogen vieren. Om te mogen zingen van de opgestane Heer. U zij de Glorie!!

Kerkelijke eenheid

Als we de blik verbreden van onze gemeente naar kerkelijk Nederland, zien we dat de gesprekken tussen ons GKN-kerkverband en dat van DGK volop perspectief op eenwording bieden. Tussen beide kerkverbanden bestaat werkelijke herkenning van elkaar als kerken van Christus. En ook het besef dat eenheid in het geloof betekent dat we samen op mogen en moeten trekken. Aan de gesprekken tussen deze kerken nemen inmiddels ook andere groepen en gemeenten deel die niet langer in de GKv kunnen of mochten blijven. Hopelijk leiden deze gesprekken op relatief korte termijn tot een zichtbare eenheid. Op plaatselijk niveau ervaren we de eenheid al een beetje; als kerk van Zuidhorn hebben we uitstekende relaties met DGK Groningen, de dichtstbijzijnde DGK-gemeente.

Natuurlijk kijken we niet alleen naar één of twee kerkverbanden of kerkelijke achtergronden: Christus roept zijn kudde op om één te zijn. Eenheid is belangrijk: daar heeft onze HERE Jezus Christus zijn bloed ook voor gegeven. We hopen en bidden om eenheid in waarheid met alle gereformeerde belijders.

Zekerheid in een wereld van twijfel

Met de eerder genoemde blik op de kaart van kerkelijk Nederland zien we -als we het tenminste willen zien- in razend tempo een aantal zaken verschuiven. Wat tot voor kort als Waarheid werd beleden, staat inmiddels ter discussie en het is `bon ton` geworden om niets meer zeker te weten. Sterker nog, het wordt als `zwart-witdenken` veroordeeld wanneer je zegt dat je geloofswaarheden wel zeker weet. Twijfelen is modern en wordt als teken van sterkte gezien. Dat geldt ook voor de omgang met en de uitleg van de Bijbel. Verschillende, soms zelfs tegenstrijdige uitleg moet kunnen en laat ieder maar uit de Bijbel halen wat hem of haar het best bevalt. Dat het onbestaanbaar is dat God er tegengestelde opvattingen op na zou houden, komt niet bij mensen op. En ook niet dat het wel een beetje gek zou zijn dat Zijn Woord de eerste twintig eeuwen van onze jaartelling wel mee kon, maar nu opeens niet meer.

Tenslotte

Het is te hopen, en daar moeten we ook om bidden, dat veel mensen zich (weer) laten overtuigen door de Bijbel. Door die woorden die de Heilige Geest door profeten, koningen en apostelen heeft laten opschrijven. Laten die eeuwenoude en betrouwbare woorden toch veel mensen met onrustige harten mogen raken. Laat dat angst, frustratie, boosheid, teleurstelling en nog zo veel meer stemmingen mogen overwinnen. Laten veel mensen tot de Bron mogen komen die de boodschappers van God mogen verkondigen!